ความรัก...ศาสนา...และสันติภาพ

นำเสนอเมื่อ : 22 พ.ค. 2552

ความรัก...ศาสนา...และสันติภาพ

"ความรัก" เป็นสิ่งที่มีความหมายลึกซึ้งไม่ว่าจะเป็น ความรักของใคร ในระดับใด
เมื่อเอยคำว่า "รัก" ออกมาจากใจแล้ว แทบจะไม่สามารถนิยาม
ความหมายเป็นคำพูดหรือตัวอักษรได้

ความรักที่คนส่วนใหญ่เข้าใจกันคือ ความรู้สึกของ หนุ่มสาว
ทั่วไปเป็นพลังขับเคลื่อนที่มีอยู่ในทุกคน เมื่อถึงวันที่สมบูรณ์แล้วก็แสดงออกมา ตามธรรมชาติ
ส่วนใหญ่แล้วจะมีเรื่องของกามารมณ์ เข้ามาเกี่ยวของ ด้วยทำให้ดูเร่าร้อนรุนแรง
และตื่นเต้นเสมอ ความรักในความหมายนี้ จึงคู่กับความใคร ที่มีทั้งรักและใคร่ควบคู่กันไป
ถ้ามีรักมากกว่าใคร่มากกว่าความรัก แล้วเมื่อนั้น ความรุนแรงเร่าร้อนจะลดน้อยลง
ความเห็นอก เห็นใจเมตตาสงสาร จะเข้ามาแทนที่ แต่ถ้าเมื่อไหร่ความใคร่ มากกว่าความรักแล้ว
เมื่อนั้นความรุนแรงเร่าร้อน หึงหวงก็จะเพิ่มมากขึ้น บางครั้งความรักอาจแปรสภาพ
เป็นความโกรธแค้น และอาฆาตพยาบาทได้ ซึ่งในสภาพเช่นนั้นความรักย่อมไม่มี
เพราะความรักเป็นสิ่ง ที่ดีงามเสมอ

ความรักที่หางไกลจากกามารมณ์เย่อมได้รับการยกย่อง ชื่นชมในทุกที่
เช่นความรักของพ่อแม่ที่มีต่อลูก ความรักของเพื่อนต่อเพื่อน ความรักต่อเพื่อนมนุษย์และ
สรรพสัตว์ทั้งหลาย สิ่งสำคัญที่จะทำให้ความรักอยู่ในใจ ตลอดไปต้องให้รักกอเกิดขึ้นที่ใจก่อน
แล้วจึงส่งออกไปภายนอก ให้มากกว่าตน อย่าดึงความรักเข้าสู่ตน เพราะเมื่อไหร่ที่ดึงความรัก
เข้าสู่ตนแล้ว เมื่อนั้นความรักจะแปรสภาพเป็นความเห็นแก่ อย่างรายแรง

"ศาสนา" เมื่อเอยถึงคำนี้ ย่อมคิดไปได้ในหลายสิ่ง
หลายประการ บางคนอาจคิดถึงคำสอนของศาสนา
บางคนคิดถึงอำนาจที่อยู่นอกเหนือมนุษย์
บางคนคิดถึงความเชื่อต่าง ๆ ที่เกี่ยวเนื่องในวิถีชีวิต
ความจริงศาสนากับมนุษย์ เป็นสิ่งที่ผูกพันกันแนบแน่น

"ศาสนาทุกศาสนาสอนให้คนเป็นคนดี" คนที่
กล่าวประโยคนี้เขามองภาพรวมของคำสอนทางศาสนา
และยอมเป็นเช่นนั้น เพราะถ้าไม่สอนให้คนเป็นคนดี แล้ว
คงไม่สามารถอยู่คงทนถาวร ได้จนทุกวันนี้ เป็นความจริงว่า
ในโลกปัจจุบันนี้เราไม่สามารถเปลี่ยน
ใจใครให้มานับถือศาสนาที่เรานับถือได้ทั้งหมด
และเราเองก็ไม่อยากจะเปลี่ยนศาสนาที่เรานับถือ
อยู่ไปนับถือศาสนาอื่น

คุณค่าสำคัญจึงอยู่ที่ว่าทำอย่างไร
เราจึงจะอยู่ร่วม กันได้ด้วยความรัก
ความเข้าใจ และความเอื้ออาทร ต่อกัน แม้ว่าเราจะต่างศาสนากัน
เพราะ "ศาสนาทุก ศาสนาสอนให้คนเป็นคนดี"
ศาสนากับความรัก..ความรักในศาสนาเป็นความรักที่ ยิ่งใหญ่
เป็นความรักที่ปรารถนาให้เพื่อนร่วมโลกมี ความสุข
และเข้าถึงเป้าหมายสูงสุดในชีวิต

มิใช่ความรักต่อมวลมนุษย์หรอกหรือ....ที่
พระพุทธเจ้ายอมสละความสุข ในโลกียวิสัย
มุ่งไปสู่ความหลุดพ้นจากกิเลสเครื่องร้อยรัด และกามคุณ ทั้งหลาย
และได้เป็นที่พึ่งของพุทธศาสนิกชนมาจน ถึงทุกวันนี้

มิใช่ความรักต่อมวลมนุษย์หรอกหรือ...ที่พระเยซู
ยอมสละชีพของพระองค์บนไม้กางเขน เพื่อไถ่บาปให้มวลมนุษย์

มิใช่ความรักต่อมวลมนุษย์หรอกหรือ...ที่ท่าน
ศาสดามูฮัมหมัดยอมอดทนต่อสู้ ความยากลำบากเพื่อให้
ทุกคนได้รู้จักพระเจ้าและเข้าถึงพระองค์

มิใช่ความรักต่อมวลมนุษย์หรอกหรือ...ที่พรหมมัน, ปรมาตมัน
รอคอยการกลับมาเพื่อความสุขนิรันดร ของอาตมัน
และชีวาตมันทั้งหลาย

ด้วยความรักที่พระพุทธเจ้า พระเยซู
ท่านศาสดา มูฮัมหมัด พรหมมัน ปรมาตมัน มีต่อมวลมนุษย์และ
สรรพสิ่งในโลก โลกนี้จึงอยู่รอดมาได้จนตราบเท่าทุกวัน นี้

"สันติภาพ" เป็นสิ่งที่มนุษย์ในโลกปัจจุบันเอ่ยถึงและ ใฝ่หา
แต่ดูเหมือนว่ามันจะอยู่ไกลเกินจะไขว่คว้าถึง เพราะผู้ที่ตะโกนหาสันติภาพกลับไม่รู้จัก...
หรือแกล้งไม่รู้จัก มิหนำซ้ำกลับทำลายสันติภาพเสียเอง สันติภาพจะเกิดขึ้นได้
ย่อมเกิดจากสันติสุขภายในใจของมวลมนุษย์ทุกคน คิดปรารถนาอยากให้คนอื่นเป็นสุข
มองให้เห็นว่าทุกคนที่เกิด มาในโลกนี้ล้วนมีทุกข์ด้วยกันทุกคน ทุกข์เพราะความแก่ ความเจ็บ
โรคภัย และความตายที่จะมาคร่าชีวิตไป ยิ่งในปัจจุบัน ภัยธรรมชาติและอุบัติเหตุ ยิ่งเพิ่มความ
โหดร้าย และรุนแรงมากขึ้น มนุษย์อย่าได้ไปเพิ่มทุกข์ โทษ เวร ภัย ให้แก่กันเลย

เมื่อใจของทุกคนเปี่ยมล้นไปด้วยความรัก ความเมตตา มีสันติสุขเช่นนี้
สันติภาพย่อมเกิดขึ้น ในสังคมโลกอย่าง แน่นอน
ในพระพุทธศาสนามีวันสำคัญวันหนึ่งที่กล่าวได้ว่า เป็นวันแห่งสันติภาพคือ "วันมาฆบูชา"
เป็นวันที่พระสงฆ์ที่ พระพุทธเจ้าบวชให้ด้วยวิธี เอหิภิกขุอุปสัมปทา ได้เดินทาง
มาประชุมพร้อมกันที่พระเวฬุวัน โดยไม่ได้นัดหมาย พระพุทธองค์ได้ตรัสโอวาทปาฏิโมกข์
มีใจความว่า หลีกเว้นจากการทำบาป ให้ทำความดี รักษาใจของตนให้ บริสุทธิ์ผ่องใส
ไม่เบียดเบียนด้วยการทำร้าย พูดร้าย คิดร้าย ต่อเพื่อนมนุษย์ และสรรพสัตว์ทั้งหลายในโลก
วันนี้จึงนับว่าเป็นวันแห่งสันติภาพโลกวันหนึ่ง อย่างแท้จริง.....

พระมหาสมชาย กิจฺจาทโร
ป.วค., พธ.บ., อ.ม. (มหิดล)
อภิธรรมโชติกะวิทยาลัย ม.มจร.